

MENSEN, HET ZIJN NET TIENERS

21
APR

Op 19 april 2017 sprak Jelle Jolles bij The School of Life over het tienerbrein. Onze stagiaire Nnenna Onwuka luisterde en vroeg zich af of we niet beter iedereen als tieners kunnen behandelen.

Ik weet niet waar alle knopjes op de wasmachine voor zijn, heb mijn familie-whatsappgroep meerdere malen gebruikt voor huishoudelijke vragen en bij de woorden belasting en toeslag denk ik eerder aan monopoly dan aan iets in mijn eigen leven. Ik ben tiener. Volgens Jelle Jolles blijf ik dat zelfs tot mijn vijftiengste, wanneer mijn hersenen rijp zijn.

Woensdagavond in de Westerkerk deelde hij de gebruiksaanwijzing van mij en mijn leeftijdsgenoten en vertelde hij dat een doel van de tienertijd is om zelfstandig te worden. Ik hoop dat dit uitkomt en er ooit een dag aanbreekt waarop ik zelf weet welk schoonmaakmiddel welke functie heeft en eraan denk de vuilnis buiten te zetten.

Het andere doel van de tienertijd dat Jolles besprak was het opdoen van ervaring, kennis en zelfinzicht. Ik vraag me af waarom dit alleen voor tieners een doel is. Kan een mens hier ooit genoeg van hebben?

Tieners zijn een werk in uitvoering zegt Jolles, daarom moeten zij zowel gestuurd als gestimuleerd worden. Waarom zouden we hiermee stoppen na de tienertijd?

Komt er een punt dat ik uitontwikkeld ben? Niet langer een work in progress. Gewoon af? Moet ik dan vanaf mijn vijftiengste tot mijn weet-ik-veel-hoe-oud-ik-word-ste als een vast persoon door het leven moet gaan? Dat klinkt verschrikkelijk.

Ouders en leerkrachten moeten fungeren als hoveniers van het tienerbrein, zegt Jolles, je moet planten deels sturen, maar deels ook met goede voeding het zelf laten doen. Dat geldt toch niet alleen voor het tienerbrein? Elke tuin, elk park, zelfs de tuinen van Versailles waar eeuwenlang blaadjes zijn bijgeknipt, overwoekeren als ze niet meer gestuurd en gestimuleerd worden.

En natuurlijk ontwikkelen het brein en lichaam van een tiener zich ontzettend snel, maar is het feit dat we na deze tijd nog zo'n 70% van ons leven te gaan hebben om rustig door te ontwikkelen niet net zo relevant?

Ik geloof niet dat mensen ooit af zijn. Ondanks dat mijn lange termijn denken als tiener blijkbaar nog niet optimaal is en ook zelfreflectie pas later komt, durf ik toch met zekerheid te zeggen dat ik in ieder geval nooit af zal zijn.

'Ze kunnen zoveel, maar doen zulke stomme dingen.' Jelle Jolles noemt het de 'puberparadox'. Ik zie het als de 'mensenparadox'? Want net als dat ik als tiener teveel kan drinken en mijn broer een litteken op zijn voorhoofd heeft omdat hij op zijn 13e in een zwembad van 90cm is gedoken, zo zitten genoeg volwassenen naast hun succesvolle baan bij een relatietherapeut omdat ze zijn vreemd gegaan. Dat is toch ook best iets stoms om te doen?

Wat gezegd wordt over het omgaan met tieners kan ook gebruikt worden om met ouders, collega's of wildvreemden om te gaan. Je moet tieners uitdagende vragen

ZOEK OP AUTEUR

Alison Gopnik (1)

INSCHRIJVEN OM DIT WEBLOG VIA RSS
TE VOLGEN

stellen. Klopt. Maar ook mijn moeder reageert beter op een uitdagende vraag dan op de simpele vraag 'hoe was het op werk?'. Je moet tieners inspireren. Klopt. Maar juist voor mensen die dag in dag uit op hetzelfde kantoor werken lijkt dit me belangrijk. Geef tieners feedback, toon interesse in tieners, laat ze nieuwe ervaringen opdoen. Het klopt allemaal, en is tegelijkertijd net zo toepasbaar op mensen boven de 25.

Want geloof het of niet, ik en al mijn mede tieners zijn niet zo anders en jullie zijn net als wij. Alleen vergeet ik toevallig nog het vuilnis buiten te zetten.

Auteur Nnenna Onwuka Aan 21 Apr 2017

Vind ik leuk 7

Tweeten

Delen 10